

AGESILAUS

De

Spartaners Konung/
Med sine sex wisse swar på åtho
stilliges til honom stälte
frågor/

Hans Kongl. Höghet
Sweriges arff P^RINCEZ
til måhloo

rhimms författar berättigen.



Dörpt trykt hos Joh. Brendelen/

Kongl. Acad. Bostit.

(1696)

He Spartaners Konung bald
Så et mächtig folck i wald
Hadhe: een gång orden fälde
Som är wård' at bli förtälde
För war unga **PLUTARCHUS** så får
Som af Gudh of gifwen är.
AGESLAUS mände heeta
Konung then som man kan leeta/
Dch så finna uthan brist
Hoos Plutarchū weth jag wist.
När sex frågor worde stälte
In för honom strax hwad gälte/
Gaff han på them flooke swaar
Aff them Försten lårdom taar.
Första frågan mände wara
Som för uthan någon sakra
Satte fram een Herre stoor
Dch så lyder som jag troor.

Säg o Konung/hwad du göra
Skall/och så dit regiment föra
Alt dit land/dit folck/dijn Stad
Skall dig lydno ge på rad?
Här til mände Kongen swara;
Och wist orden bruuka rara:
Här ska stilla/sachta/lååra
Som een Fader barnen riåhra/
Det är råt et Konung greep
Den Det gör han är ej sleep.
Barnet weet ej sielf sig styra
Uthan lööper som een myra/
Dy måst fadren finna råd
Tämia pilten med got dåd.
Stundombanna/stundö smeeka
Det är råt med barnen leka/
Där af barnen ålska wist
Fadren sin för uthan list.

Altså

Altså när som så försichtig
Är en Förste//så går riktig
Kijssens trin och runda floot/
Ja så står på sääker foot
Alle Ständers Cubus kroy/
Kijssens Uur och har sit lop
Ty een mild och nådig Förste
Binder wid sig först de Störste
Sen de sambre/ och så alt
Friskar Förstens milda salt.

Det andra Swaret.

Strax een annan fråga hades/
Det för Ageslao lades
Aff een Förste som så föörde/
Orden sijn/ som Kongen hörde:
Konung/säg hur wijdt sig sträcker
Spartæ muurars grång så täcker.

23

Effter

Effter muuren Circel rund
Är; gif swar rät nu på stund?
KONGEN sadhe: denna fråga
Wil jag swara til mig wåga:
The Spartaners rätta grång
Mååter ut een råtwijs lang
Ty dhen sträcker sig så wijda/
Som wår Båg och skäfte strida.
Hwad wij ha bör oß för swara
För alt wåld och för all fahra:
Een råtmåtigt grången wår
Widga uth när lyckan ståår.
Med een wåldig arm och mächtig
Som med Kroppen är sam-
dråchtig.

The Spartaners grång då rät/
Med et snöre är uthmåt.

Det

Det tridie Swaret.

Tridie frågan så framförer/
Een aff Rådhet: KONGEN
hörer
Honom åstwen seijand så
Konung/gif mig swar här på!
Hwar för har wår Stadh sliff
wallar

Som så brista och nedfalla/
Ähre bygde ganska swag/
Såg hur tager detta laag?
Kongen swarar: Spartæ murar/
Äro nogsampt starkre burar/
När det wååne bårgerstand/
Är eendråchtig som een Hand.
Mijna fasta muurar bliffwa/
Och alt ont från Sparta driffwa/

24

När

När Troo redlighet försann
Bägge stå som för een Mann.
Strijda / sächta / kämpa / skjuta
Och för hwar skott intet tuta!
Etan äre knippat så
Samman / at de gärna gå /
Hwart jag wil thē för mig sända /
Hwart jag wil mig med dem
wända /

Då skall Sparta ingen gång /
Lijda något wåld ell twång.

Det fiärde Swaret.

Än den fiärde frågan ställer /
Een frigs öfwerst nu hwad gälles /
Konung / om du ger bestedh
Så är frågan min ej ledh!
Hwarför' är Corinthe Muurar
Starcke / så at them ej luurar
Någon

Någon fiendz bräckta starck
Och ej fälla kan til marck?
Här på swarar Kongen wissa /
Ja: des Muurar jag wil prissa /
At de starcke äre wist
Men doch har Corinthus brist.
Ty tar boor ej någon inne
Tapper man effter mit sinne /
Etan qvinnor rådd' och swag /
Som til uthfall ha fördrag /
Aldrig wåga uth at strijda
Och i Fält sin fiend' bjuda /
Etan sluta sig och dölja
Som sig qvinnor plåga hölja
De som ha een swag natur
Krypa aldrig aff sin buur.
Slika måge wåhl förblifwa
I Corinthe, jag wil driifwa

På et högre sät / jag weeth /
All min macht och Manlighet.

Det fämbte Swaret.

När man mände een gång
nåmbna

Een wåhltalig Man / sō råmbna

Wille aff sit myckna tahl /

Som han hadhe alltid fahl.

Athän aff een fluga ringa

Kunde göra Strudze wingar /

Och aff listen knäppenåhl

Een fast långer spes aff Ståhl /

Then där wiste saaker driffwa

Ty för rätten / mächta kiffwa /

At med öpne öron hördt

Man har / hur han orden fördt.

Då mänd' denne Kongen lärde

Gifwa sådant swar aff wårde /

När

När een skoo blifje större giord

Än som footen / har man sport

At sig lādret illa skryncker /

Och förställes skoon af ryncker:

Alttså när Man långt et tahl

Håller / ord och geer til fahl

Meer än saaken mänd' begåra /

Så är det rätt sögho åhra.

Måttligt tahl är een Konst:

Altformycket går omsonst.

Det siette Swaret.

Ändtlig kommer siette gåatan /

Som blef förestålt med Båthän.

Denne Konung wijs ock snäll /

Han uthreeder den och wål:

Hwad o Konung / wil tu heller

Så war frågan: om så gäller /

Hööra

Hödra anten roos och tack/
Eller slembt et faddersnack?
Då man andra skämmer/lastar/
Och deß fehl för honom kastar?
Alltså swarar Kongen wiß/
Med beröm och mycken priss:
Man skal foglig/stilla/sachta
Mera på den Mannen wachta/
Som berömmar och ger roos/
Eller åhran skåhr sin foos/
An på den som blir berömbder/
Eller den som bliffwer glömbder:
Ty at prissa/låswa/tacka/
Eller och eens åhra hacka/
Det härfluyter sällan så/
At det på fast grund mån stå.
Anten kommer roos af gunster
Eller blindardmuutors dunster
Skäm

Skämman andra blir aff haat/
Då man wil eens annars faat
Dreent gjöra = = = = =
= = = så är bäst
På affecten see som mäst.
Beslutet.

Uff een slijkan sannesaga
Som hwar redlig Mån behaga/
Hafwer man een lärdoomstoor/
Som i alla tijder groor.
Hwad kan bättre nånsin lyda
Uff een Hedning/och betynda
Een regerningz säkra gång/
Som aswänder allan bang?
An een Förstes nådhe hierta?
Det fördrißwer allan smårta.
Når een Konung är een far/
Då een Undersåte haar

Mycken

Mycken lust och mycken fromma/
Alt gott mände här af komma:
Sen när Förstens manlig daater
Och fast ridderlige laater/
Bläncka ljf som stierna kloor/
Gjör det lust och uppenbahr
Heela världen/Ryffsens åhra.
Alla mände låff hembåhra
åth een slykan Förste höög/
Som at stryda är ej tröög.
Och för heela ryffsens trefnad
Wiga fort sit ljf och lesnad/
När Nödwendigheten gjör/
At een Konung såledz böör.
När och Försten i sit rijke/
Inthet hörer Sällar slyffe/
Som med smickran gå omkring/
Wilia sluthan i een ring;

Stere

Hierlig takla är råt redligt/
Detta synes och så fredligt
Tugen skämma / ingen lasta/
Tnga kålfwar från sig kasta/
Tugen meer berömm at ge/
An med samweth man kan see/
At han Mände wärdig wara
Tafför Guds och Kung at swara/
Ohen är redlig / trogen Man/
Som sin Konung altså kan
Med demödigt hierta mööta/
Kungen måste sielfwer skööta/
At han slykan känner wähl/
Och bepröfwer med all skähl.
När regering så Mänd stå/
Då lär alltid wähl tilgå.





